

Dijous 26 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 10,1-12): En aquell temps, el Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on Ell mateix havia de passar. Els deia: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a saludar ningú pel camí.

»Quan entreu en una casa, digueu primer: ‘Pau en aquesta casa’. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa.

»Si entreu en una població i us acullen, mengeu el que us ofereixin, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent: ‘El Regne de Déu és a prop vostre’. Però si entreu en una població i no us acullen, sortiu a les places i digueu: ‘Fins i tot la pols del vostre poble que se'ns ha encastat als peus, ens l'espolem i us la deixem. Però sapigueu això: el Regne de Déu és a prop!’. Us asseguro que el dia del judici serà més suportable per a Sodoma que per a aquella població».

«Pregueu a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors»

Mn. Ignasi NAVARRI i Benet
(La Seu d'Urgell, Lleida, Espanya)

Avui, Jesús ens parla de la missió apostòlica. Tot i que «en designà uns altres

setanta-dos i els envià» (Lc 10,1), la proclamació de l'Evangelí és una tasca «que no podrà ser delegada a uns pocs “especialistes”» (Joan Pau II): tots hi hem estat cridats i tots ens hem de sentir-ne responsables. Cadascú des del seu lloc i condició. El dia del Baptisme se'ns va dir: «Ets Sacerdot, Profeta i Rei per a la vida eterna». Avui, més que mai, el nostre món necessita del testimoni dels seguidors de Crist.

«La collita és abundant, però els segadors són pocs» (Lc 10,2): és interessant aquest sentit positiu de la missió, perquè el text no diu «hi ha molt a sembrar i pocs segadors». Potser avui hauríem de parlar en aquests termes, donat el gran desconeixement de Jesucrist i de la seva Església en la nostra societat. Una mirada esperançada de la missió engendra optimisme i il·lusió. No ens deixem abatre pel pessimisme i per la desesperança.

D'entrada, la missió que ens espera és, alhora, apassionant i difícil. L'anunci de la Veritat i de la Vida, la nostra missió, no pot ni ha de pretendre forçar l'adhesió, sinó suscitar una lliure adhesió. Les idees es proposen, no s'imposen, ens recorda el Papa.

«No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies...» (Lc 10,4): l'única força del missioner ha de ser Crist. I, per tal que Ell ompli tota la seva vida, cal que l'evangelitzador es buidi de tot allò que no és Crist. La pobresa evangèlica és el gran requisit i, alhora, el testimoni més creïble que l'apòstol pot donar, a part que només aquest despreniment ens pot fer lliures.

El missioner anuncia la pau. És portador de pau perquè porta Crist, el “Príncep de la Pau”. Per això, «quan entreu en una casa, digueu primer: ‘Pau en aquesta casa’. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres» (Lc 10,5-6). El nostre món, les nostres famílies, el nostre jo personal, tenen necessitat de Pau. La nostra missió és urgent i apassionant.